عرض مخصوص؛ مخصوص استاندار

باز تعریف بخش خصوصی با محوریت اقتصاد مقاومتی

مهدی محبی کرمانی - ۱ انتخاب رزم‌حسینی به عنوان استاندار کرمان برغم همه‌ی کشمکش‌های سیاسی پیش از این انتخاب و آثار زیان‌بار بیش از چهار ماه تعلیق سرنوشت استان، یک انتخاب هدفمند و معنی‌دار بود. انتخابی که با رویکرد مشخص و روشنی تعریف می‌شد. برای اولین بار، دولتی در انتخاب استاندار خود – حداقل در کرمان – پیام صریح و آشکاری از ماموریت نماینده عالی خود در یک استان می‌داد، توسعه‌ی اقتصادی!

توسعه‌ی اقتصادی در استانی که: پهناورترین پهنه‌ی ایالتی کشور است، بهشت معدنکاران است، بیشترین سطح باغات کشور را در خشک‌ترین جغرافیای سرزمین دارد،از جاذبه‌های گردشگری فراوان و متنوعی برخوردار است، اقلیم شگفت‌انگیز و قاره گونه‌ای دارد و قطب صنعت مس، زغال، سنگ و فولاد کشور به شمار می‌رود و ... در واقع به معنای برنامه‌ای برای توسعه‌ی منطقه‌ای و ملی است. توسعه استان کرمان در حقیقت توسعه‌ی جنوبشرق کشور است.

استان کرمان به واسطه‌ی شرایط طبیعی، تاریخی و جغرافیایی خود، ظرفیت عظیم و پایان ناپذیری برای توسعه‌ای فراگیر در اختیار دارد. آن قدر که پس از دو دهه کشاکش و ده‌ها طرح توسعه و آمایش و چشم‌انداز بی‌نمر! بالاخره هم معلوم نشد که این استان روی کدام محور توسعه باید حرکت کند، بس‌که ظرفیت‌های بکر و گسترده و قابل تاملی دارد! و این محور بازی، چه بحث بی‌خود وبی سرانجامی بود! و چه فرقی می‌کند که کشاورزی محور توسعه باشد، گردشگری و یا صنعت ومعدن؟... وقتی که همه چیز سیاسی باشد و سیاسی تحلیل شود و یا سیاسی دیده شود! البته محورها هم جابه‌جا می‌شوند ! اگر هدف توسعه باشد و اگر امکانات توسعه فراهم باشد، تردیدی نیست که جریان سرمایه و سرمایه‌گذاری خود مسیر توسعه را یافته و در جهت آن حرکت می‌کند. دیر زمانی است که تاریخ مصرف سیاست‌های توسعه‌ای ابلاغی از بالا و برنامه‌های گاس پلانی منقضی شده و روند توسعه در سیری فارغ از چه باید کردهای سیاسی طی می‌شود.

دست‌های نامریی آدام اسمیت در یک بازار آزاد همچنان کارآیی خود را حفظ کرده و خواسته یا ناخواسته اقتصاد امروز ایران حلقه‌ای از زنجیره‌ی اقتصاد در هم تنیده جهانی است. اگر قرار برتوفیق مدار گاس پلان بود، اتحاد جماهیر شوروی هنوز در عرصه‌ی اقتصاد جهانی ابرقدرت بود. و نیست! نماند که ابرقدرت باشد .

آن‌چه که در ادبیات جدید اقتصادی استان با عنوان بخش خصوصی تعریف می‌شود، در حقیقت همان مفهوم سرمایه، سرمایه‌گذاری و یا در سطح وسیع‌تری مدیریت منابع مالی در ترکیب عوامل تولید است، یعنی همان حلقه‌ی مفقوده‌ی توسعه !

در ادبیات کلاسیک و قدیم اقتصادی، سرمایه یکی از عوامل اصلی تولیداست . قرن‌هاست که کار، زمین و سرمایه به عنوان عوامل اصلی تولید تعریف و تقدیس شده‌اند، و فرقی نمی‌کند این تولید چه باشد، نخود سبز باشد یا کیک زرد، مسکن مهر باشد یا نرم‌افزار هلو!... در برهوت بشاگرد باشد یا در دره سیکلون ... مهم این است که این عوامل باید باشند؛ به مدیریت ترکیب شوند واز ترکیب آن‌ها به تناسب مهارت و فراست مدیریتی و دانش فنی - همه ذیل عنوان کار ... - محصولی به عمل آید.

مشکل امروز اقتصاد ما در ناکارآمدی عامل کار- و نه فقدان آن – و ناتوانی‌مان در تجهیز سرمایه - و ایضا نه در فقدان آن – است، آن‌چه که از این عوامل خدادادی است ... به وفور داریم. ژاپن نیستیم که بگوییم طبیعت به ما ظلم کرده است، ما چه از زمین بخواهیم که نداشته باشیم!؟... مگر نبوده است که روزی سلطان فرش جهان بودیم، مگرنبوده است که پایتخت پسته جهان بودیم، مگر نبوده است که ... و حالا نیستیم! انگار که باد گرفته‌ایم بیشتر به فضیلت پدران خود ببالیم تا به حاصل کار خود از آن همه فضیلتی که آن‌ها داشتند و ما نداریم! و نپرسیدیم هم که چرا؟!

۳ در مثلث توسعه‌ی رزم حسینی یک سرمثلث بخش خصوصی است، دو راس دیگر آن کم وبیش شناخته شده و نیاز به توضیح و تبیینی ندارد. نمایندگان دولت و نمایندگان مردم دقیقا شناخته شده و قابل تعریف هستند؛ فلسفه حضور آن‌ها هم در دو راس مثلث به سبب نقش آن‌ها قابل

درک است، اما بخش خصوصی به خلاف عنوان ساده‌ی خود مفهومی عام. قابل تعبیر و تفسیر و مهم‌تر از همه به شدت کلی است. این بخش می‌تواند اطلاق صرف اتاق بازرگانی استان باشد، می‌تواند، یک سرمایه‌گذار مشخص در یک حوزه معین باشد، می‌تواند یک نهاد سرمایه‌گذاری مرتبط با هدف توسعه در یک محور از پیش تعریف شده باشد و ... می‌تواند همه چیز باشد و در عین حال فقط تداعی یک مفهوم انتزاعی و مبهم هم باشد، که هر کس برداشت خاص خود را از آن، به این و آن تعمیم دهد، به نظر می‌رسد در این مثلث، تعریف بخش خصوصی و روشن کردن جایگاه، هویت و موقعیت و ساختار آن اولین و مهم‌ترین چالش پیش روی استاندار در تحقق طرح مبتکرانه‌ی خویش است؛ امری که قطعا پیش‌نیاز هر گونه حرکتی در مسیر توسعه‌ی مورد هدف رزم‌حسینی تلقی می‌گردد.

توضیح و تبیین عالمانه و عملیاتی این وجه از مثلث توسعه البته کمک بزرگی به تعمیق تفکر توسعه گرایانه‌ی رزم حسینی و بازشناسی هر چه بهتر مخاطب ایشان برای تعیین موقعیت خود در این مثلث نیز محسوب می‌شود.

به عبارت دیگر، باید پیشاپیش مشخص گردد، نهادی که به عنوان بخش خصوصی، مورد خطاب ونظر مقام عالی دولت در این استان است و عملا باید نقش سرمایه‌گذار یا مدیریت منابع مالی را در فرآیند توسعه ایفا نماید، چگونه نهادی است؟ آیا شرکت‌های شبه دولتی کنونی که بخش عمده‌ای از جریان اقتصادی کشور را در دست دارند، - و عملا هم هیچ تفاوتی با دولت ندارند – ذیل این عنوان قرار می‌گیرند؟

آیا شرکت‌های به ظاهرغیردولتی دیگری که به سبب وابستگی‌های آشکار و نهان خود به نهادهای عمومی و چسبندگی به بدنه‌ی قدرت به نوعی از رانت‌های دولتی استفاده کرده و می‌کنند هم همچنان در قالب بخش خصوصی می‌توانند در راس مثلث توسعه قرار گیرند؟ آیا منظور از بخش خصوصی همان بخش خصوصی نحیف، توسری خورده و ورشکسته‌ای است که به نام بخش خصوصی واقعی بیشترین ستم را در سال‌های اخیر تحمل کرده و همچنان تحت فشار مالیات و سودهای کمرشکن بانکی و بیمه و ... به حیات بی‌رمق خود ادامه می‌دهد. در این میان جایگاه شرکت‌های تعاونی که به اعتبار اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی قرار بوده است بخشی از سهم مناسبات اقتصادی کشور را در دست بگیرند، کجاست؟ آیا برای آن‌ها امکان و قابلیتی جهت حضور در این راس مثلث دیده شده است؟ این‌ها مسائلی است که به عنوان پیش‌فرض هر گونه تحرکی در این زمینه باید از پیش تعریف و تبیین گردد، چه به لحاظ تاریخی و واقعیت‌های موجود، رویکرد هر یک از این انواع شناخته شده در این مفهوم متفاوت و در نتیجه اثر عمل آن‌ها نیز کاملا متفاوت است.

شرکت‌های شبه دولتی و وابسته به دولت بعضا شرکت‌هایی با ساختار دولتی، بهره‌وری حداقل، فربه، درگیر تورم شدید نیروی انسانی و روابط درونی قبیله سالارانه و عموما غیراقتصادی هستند. این شرکت‌ها اگر حتی در تراز عملکرد خود سودی هم نشان دهند، بدون شک این سود ناشی از یک جریان سالم اقتصادی نیست، بلکه محصول رانت‌ها، مناسبات غیرعادلانه و کمک‌های مستقیم و غیرمستقیم دولتی است. این شرکت‌ها بیش از آن‌چه که اقتصادی باشند، سیاسی بوده و حضور آن‌ها در صحنه‌ی اقتصادی کشور هم هیچگاه منجر به تولید ثروتی نشده است، بلکه حداکثر پول نفت را در مسیر سیاست‌های مشخص دولت، خاصه در ایجاد اشتغال کاذب و غیربهره‌ور هزینه کرده‌اند!

۵ بخش خصوصی حاضر به عنوان تنها نماینده‌ی واقعیت اقتصادی کشور سهم بسیار ناچیزی از تولید ناخالص ملی را در اختیار دارد. این بخش خود نیز به دو بخش کاملا مشخص تقسیم می‌گردد. یکی از این دوبخش شرکت های خصوصی وابسته به نهادهای قدر است. که اگر چه در ماهیت حقوقی بخش خصوصی قلمداد می‌گردند، اما نه به لحاظ تجهیز سرمایه بخش خصوصی هستند و نه به لحاظ رویکرد اقتصادی! این بخش در مناسبات قدرت با استفاده از تسهیلات ارزان بانکی، معافیت‌های خاص، رانت‌ها و ... پا گرفته و طبیعتا در چارچوب تعاملات سیاسی با بدنه‌ی قدرت، قواعد بازی اقتصادی را نیز به هم زده‌اند. به عبارت دیگر اگر قرار باشد روزی مجموعه‌ی مفاسد اقتصادی کشف و گلوگاه‌های آن شناسایی گردد، این بخش متهم اول و اصلی این حساب‌کشی‌هاست. میلیاردرهای یک شبه، نوکیسه‌های نوظهور و عزیز دردانه‌های اقتصادی محصول این مناسبات و گردانندگان این شرکت‌ها هستند، شرکت‌هایی که بعضا مدیران عامل و اعضا هیات مدیره‌ی آن‌ها ممکن است هنوز به قناق باشند! و یا که حداکثر به هجده سالگی رسیده باشند.

بخش خصوصی واقعی، یعنی سرمایه‌گذاران و مدیران دلسوخته‌ی بخش خصوصی در عمل به دلیل رقابت‌های ناسالم از صحنه اقتصادی حذف یا در حال اضمحلال می‌باشند. به نظر نمی‌رسد که این بخش با شرایط موجود بتواند نقش چندان پررنگی در حوزه‌ی عملی اقتصادی ایفا نماید، مگر این‌که به اعتبار تجربه و توانمندی‌های درونی خود در مسیر یک روند اصلاحی بتوانند نفس‌گیری نموده و با نیرویی تازه پا به عرصه بگذارند.

۶ حضور و نقش بخش تعاون در نظام اقتصادی جمهوری اسلامی در حقیقت متاثراز روح عدالت خواهانه اسلامی و احترام شارع مقدس به ارزش کار در مقابل سلطه طلبی نظام سرمایه‌داری – در مفهوم استثماری – بود. به یاد بیاوریم که قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در فضای انقلابی سال‌های اول انقلاب تدوین و به تصویب رسید، سال‌هایی که جو عمومی به شدت تحت تاثیر شعارهای ضد سرمایه‌داری و توجه به مفاهیم آرمان گرایانه‌ای چون عدالت اجتماعی، توزیع عادلانه‌ی ثروت و ... نفی سرمایه‌داری بود. در آن سال‌ها بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران خصوصی به دلیل ماهیت ریشه و تبار خود در وابستگی به قدرت فاسد دربار و بدنه‌ی داخلی سرمایه‌داری جهانی مورد نفرت عمومی بود و از اساس نیز در جریان مالی کردن بسیاری از صنایع و مصادره‌ی اموال وابستگان به رژیم موجودیت آن به عنوان بخش خصوصی رو به زوال نهاده بود. در آن شرایط ساختارهای تعاونی می‌توانست به عنوان تنها جایگزین بخش خصوصی مانع از دولتی شدن کلیه‌ی سرمایه‌گذاری‌ها گردیده و به نحوی وارد عرصه‌ی رقابت با انحصار دولت گردد. متاسفانه اما این بخش نیز از هم اول به سرعت به سمت رانت‌خواری و رانت‌خواهی پیش رفت و در یک مسیر انحرافی حتی فلسفه مفهوم و واقعی تعاونی را هم تحریف و تخریب نمود.

از انواع تعاونی‌ها رویکرد عمومی و موفق بیشتر معطوف به تعاونی‌های مسکن و توزیع بود. در تعاونی‌های مسکن توجه عمده برزمین رایگان، سیمان حواله‌ای، آهن حواله‌ای و ... بود و اگر این بخش به توفیقاتی هم رسید عملا ناشی از همین رانت‌های دولتی بود. و وقتی که رانتی نبود، دیگر موجودیتی به اسم تعاونی هم نبود! اطلاع ندارم اما حدس می‌زنم که تعداد تعاونی‌های فروپاشیده‌ی کشور به مراتب از تعاونی‌های فعال آن بیشتر است، تجربه‌ی سی ساله‌ی تعاونی‌ها در کشور، آن قدر تجربه تلخ و نومید کننده‌ای است که به نظر می‌رسد عملا نقش تعاونی‌ها در مسیر تولید ملی حذف و از بین رفته است. به درستی نمی‌دانم که سهم تعاونی‌های کشور از تولید ناخالص ملی چه میزان است. اما به حسب شرایط ظاهری این سهم نباید رقم دندان‌گیری را نشان دهد. در واقع برغم همه‌ی تشکیلات عریض و طویلی که در قالب وزارت‌خانه، سازمان و مجموعه‌های کلان مدیریتی برای حمایت از تعاونی‌ها در کشور شکل گرفته است، تعاونی‌ها نتوانسته‌اند به هر دلیل محمل مطمئنی برای تجمیع و تجهیز سرمایه‌های عمومی فراهم آورند؛ پرداختن به چرایی آن البته بحث لازم و بسیار مهمی است.

۷ واقعیت مسئله این است که صرف‌نظر از حجم عظیم نقدینگی در جامعه، میل شدید به مصرف و فقدان یک نظام هدفمند و سازمان یافته در حمایت از پس‌اندازهای خرد، جامعه سنتی ایران به دلیل ماهیت محافظه‌کارانه‌ی خود سرمایه‌های انباشته‌ی عظیمی در دل خود پنهان کرده است که در یک ساختار مطمئن می‌توانند به راحتی آزاد و وارد چرخه‌ی اقتصادی گردند؛ یک قلم اگر تنها زنان استان کرمان هر کدام یک النگوی خود را صرف سرمایه‌گذاری کنند، هر جور که حساب بکنیم، حداقل یک سرمایه یک هزار میلیارد تومانی را وارد چرخه‌ی تولید کرده‌ایم. به نظرمی‌رسد اگر قرار باشد سرمایه‌ای برای طرح‌های اقتصادی استان تجهیز شود، این سرمایه‌ها می‌توانند به سادگی از دل جامعه جذب و به کارگرفته شوند . منظور همین النگوها ونوت‌های سبز و اسکناس‌های مخفی شده در تشک و بالش پیرزنان و سکه‌های ذخیره شده‌ی پیر مردان برای روز مبادا!؟... و این کم سرمایه‌ای نیست! مهم اما این است که کدام نهاد می‌خواهد این اعتماد و این اطمینان را به مردم بدهد که می‌تواند این سرمایه‌های خرد را تجمیع و از قبل آن‌ها از آب و خاک و باد و آتش این سرزمین ثروت تولید کند.

مهم اما این است که کدام نهاد می‌خواهد و می‌تواند تا این حد مورد وثوق عمومی مردم باشد، که آن پیرعاقبت‌اندیش بتواند سکه‌ی اندوخته‌ی روز مبادای خود را برای اشتغال نوه‌اش بی‌مضایقه به آن نهاد بدهد و فکر کند که امروز همان روز مبادا‌ست! تجربیات گذشته‌ی سرمایه‌گذاری‌های مردمی در استان کرمان هم اینک پیش روی ماست؛ خوب و بد! موفق و شکست خورده! و این تجربیات می‌توانند در کار امروز ما گره‌گشا باشند. شرکت سرمایه‌گذاری توسعه و عمران استان، شرکت توسعه و آبادانی استان، هفت باغ و هفت آسمان، سازمان عمران سیرجان، هواپیمایی ماهان، منطقه ویژه اقتصادی بم و... این تجربیات ارزنده، امروز فراروی ما هستند، آسیب‌شناسی این تجربیات می‌تواند ما را در رسیدن به یک تجربه‌ی طلایی یاری دهد. تصور می‌کنم همه‌ی آن‌چه که امروز استاندار کرمان می‌تواند انجام دهد تمرکز بر این سرمایه‌های نهانی و ابعاد عظیم و ناشناخته‌ی آن در به گردش درآوردن چرخ اقتصاد این سرزمین پرنعمت است، دیگر ظرفیت‌های مورد نظر ایشان البته به جای خود و همچنان باید مورد پیگیری قرار گیرند. سرمایه‌های بومی سرمایه‌داران کرمانی، سرمایه‌های کرمانی‌های مقیم خارج از کشور، سرمایه‌های فراری استان به خارج از استان و سرمایه‌های سرمایه‌داران ملی، سرمایه‌گذاری‌های خارجی و ... جای خود را دارند و باید هم به آن پرداخت.

و حالا می‌خواهم به یک جمع‌بندی برسم. در طول سی و چهار سال از عمر این انقلاب و در طول بسیار سال‌های قبل از آن، مردم نشان داده‌اند که هر زمان که به صداقت، اعتماد و احترام با مردم برخورد شده است، به راحتی به میدان آمده و مسوولیت خود را به تمام انجام رسانده‌اند، زیباترین، قوی‌ترین و دست به نقدترین تجربه از حضور مردمی، تجربه‌ی سال‌های دفاع مقدس و دفاع جانانه مردمی از اسلام، انقلاب و سرزمین بود. چرا ما نتوانیم این تجربه را دیگر بار و این بار در حوزه‌ی اقتصادی به کار بگیریم؟ چرا نتوانیم این بسیج مردمی را در حوزه‌ی عمران و آبادانی و تولید ثروت مورد استفاده قرار دهیم؟ وقتی که مردم در عرصه‌های پرمهابت و عظیمی همچون دفاع مقدس این گونه خطر می‌کنند، چرا نباید در یک حوزه‌ی بی‌خطر و پرمنفعت ورود کنند؟

اگر رزم‌حسینی هنری داشته باشد، باید این‌بار این هنر را در این تجربه به کار گیرد. این البته نه فقط یک هنرنمایی، بلکه مسئولیت تاریخی هم است . الزام به اجرای سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، سیاست‌هایی که بند اول آن حجت قانونی و شرعی این مقال است : « تامین شرایط و فعال‌سازی کلیه‌ی امکانات و منابع مالی و سرمایه‌های انسانی و علمی کشور، به منظور توسعه‌ی کارآفرینی و به حداکثر رساندن مشارکت آحاد جامعه در فعالیت‌های اقتصادی با تسهیل و تشویق همکاری‌های جمعی و تاکید بر ارتقای درآمد و نقش طبقات کم در آمد و متوسط».

خبر

نابودی درختان کهور ۴۰۰ ساله در ریگان

درختان کهور منحصر به‌فرد ۴۰۰ ساله در ریگان این روزها با کوچکترین نسیمی خم شده و در صورت عدم توجه مسوولان برای همیشه نابود می‌شوند.

به گزارش فارس از ریگان، استان کرمان در حالی عنوان منطقه‌ای کویری را به خود اختصاص داده است که دارای اقلیم‌های منحصر به‌فرد است به طوری که در طول سال می‌توان در استان کرمان چهار فصل را مشاهده کرد.

از سوی دیگر وجود مناطق کویری و کوهستانی همراه با رودخانه‌های متعدد، این استان را به عنوان پدیده‌ای بدیع در زمینه‌ی زیست کره تبدیل کرده؛ به گونه‌ای که در عمق کویر کرمان می‌توان صحنه‌های بی‌نظیر از طبیعت دید که قلب هر بیننده را به تپش وا می‌دارد.

یکی از با ارزش‌ترین عرصه‌های طبیعی استان کرمان جنگل‌های کهور در عمق کویر کرمان و در شهرستان ریگان است، این ذخیره‌گاه جنگلی بزرگترین جنگل کهور ایران با وسعت ۳۰ هزار هکتار یکی از مهم‌ترین زیستگاه‌های جانوری استان کرمان محسوب می‌شود.

یکی از مهم‌ترین کاربردهای این جنگل وسیع تثبیت شن در کویر کرمان و جلوگیری از بیابان‌زایی است به طوری که ادامه‌ی حیات در بسیاری از مراکز جمعیتی شرق کرمان وابسته به این جنگل است.

در این میان عوامل انسانی و همچنین خشکسالی و کم‌آبی طی سال‌های اخیر صدمات جبران‌ناپذیری به جنگل‌های کهور ریگان وارد کرده است که حفظ و بقای این جنگل منحصر به‌فرد را نیازمند تدبیر و توجه بیشتر مسئولان کرده است.

اما در پدیده‌ای درختان کهور ۴۰۰ ساله ریگان که محافظ شهرستان از هجوم شن‌های روان به باغ‌ها و منازل مردم هستند به دلیل خشکسالی و آفات در حال خشک شدن هستند.

اگر در این زمینه چاره‌اندیشی نشود، تمام این درختان منحصر به‌فرد که همانند چتری کویر ریگان را خنک می‌کند، نابود می‌شود.

طرح صیانت از جنگل‌ها در ریگان

رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری ریگان گفت: این درختان کهور منحصر به‌فرد که مختص شهرستان ریگان است به دلیل خشکسالی‌ها و آفات در حال نابودی است.

ابراهیم زابلی افزود: کارشناسان جنگل‌بانی برای حفظ این گونه‌ی منحصر به‌فرد، تحقیقات خود را برای ردیابی و شناسایی این بیماری انجام می‌دهند.

وی عنوان کرد: با توجه به پراکنش کهور ایرانی در سطح ۱۲۰ روستای ریگان و همچنین با توجه به ارتفاع و تاج پوشش، این گونه‌ی درختی نقش مهمی در کاهش سرعت باد و فرسایش بادی و تثبیت شن‌های روان در سطح این شهرستان ایفا می‌کند.

رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری ریگان گفت: این جنگل سبب شده که بیش از ۱۵۰ روستا از هجوم شن‌های روان در امان بمانند و از متروکه شدن آن‌ها جلوگیری شده است.

زابلی خاطر نشان کرد: با توجه به خشکسالی‌های پی در پی در ریگان و خطر خشک شدن جنگل کهور منحصر به‌فرد ایرانی در ریگان اجرای طرح صیانت از جنگل‌ها در حال انجام است.

وی افزود: این طرح از سال ۸۹ در ریگان اجرا و طرح در محدوده بیش از ۲۳ هزار هکتار از اراضی جنگلی با هدف حفظ و احیای درختان کهور ایرانی اجرا شد.

برگزاری جشنواره هفته خرید اینترنتی در کشور

نخستین جشنواره هفته خرید اینترنتی در سطح کشور از تاریخ سوم تا نهم اسفند ماه سال جاری در فضای اینترنت و با حضور فروشگاه‌های اینترنتی معتبر و دارای نماد اعتماد الکترونیکی کشور و از طریق وب‌سایت eshopfest.ir برگزار می‌شود.

به گزارش روابط عمومی سازمان صنعت،معدن و تجارت، شعار امسال این جشنواره «شهروند الکترونیکی در هفته خرید اینترنتی» است و اهداف اصلی برگزاری آن، گسترش و نهادینه‌سازی فرهنگ خرید اینترنتی در سطح کشور؛ معرفی کسب و کارهای اینترنتی قانونمند و مورد اعتماد به اقشار مختلف مردم و ایجاد زمینه‌های پرورش شهروند الکترونیکی در سطح جامعه می‌باشد.

در جشنواره‌ی هفته خرید اینترنتی، صرفاً فروشگاه‌های اینترنتی که از مرکز توسعه تجارت الکترونیکی وزارت صنعت، معدن و تجارت، نماد اعتماد الکترونیکی را دریافت کرده باشند می‌توانند در این رویداد شرکت کنند.

همچنین، تمامی فروشگاه‌های شرکت‌کننده در این رویداد باید شرایط ویژه‌ای نظیر ارائه‌ی تخفیف، حمل رایگان، ارسال هدیه و... را برای کالاها و خدمات خود ارائه دهند.

این گزارش در ادامه به فرایند خرید از طریق وب‌سایت این جشنواره اشاره می‌کند و می افزاید: مراجعه به وب‌سایت جشنواره به نشانی eshopfest.ir در فاصله زمانی یاد شده (سوم تا نهم اسفند)مرحله نخست جشنواره خواهد بود به دنبال آن جستجو کالا یا خدمت مورد نظر براساس گروه کالایی یا براساس نام فروشگاه‌ها، مشاهده و بررسی شرایط ویژه ارائه شده برای کالای مورد نظر توسط فروشگاه یا فروشگاه‌های منتخب و اخذ تصمیم و هدایت به فروشگاه مورد نظر جهت تکمیل فرآیند خرید مراحل دیگربرای حضور در این جشنواره عنوان شده است.

مدیرکل دفتر توسعه صادرات سازمان توسعه تجارت ایران د رهمایش نفوذ به بازار هند مطرح کرد

خام فروشی گیاهان دارویی مصیبت بزرگی برای کرمان است

• مدیریت منطقه ویژه سیرجان به بخش خصوصی سپرده شود

مدیرکل دفتر توسعه صادرات سازمان توسعه تجارت ایران گفت: خام فروشی در حوزه گیاهان دارویی یک مصیبت بزرگ برای بعضی مناطق ما به ویژه استان کرمان است.

به گزارش ایسنا منطقه کویر، "ذبیح الله بازاری" در همایش راهکارهای ورود به بازار هند در کرمان اظهار کرد: جایگاه استان کرمان از مجموع عملکرد صادرات کالا در کشور در سال ۹۱ حدود ۹۰۰ میلیون دلار و در سال جاری ۶۸۰ میلیون دلار بوده که کاهش قابل توجهی داشته است.

وی بیان کرد: با توجه به مزیت‌های مختلف، توانمندی‌ها، منابع طبیعی و بخش خصوصی و مدیریت‌های چند سال اخیر در استان کرمان، عملکرد صادرات استان محقق نشده و انتظار ما از استان کرمان بیش از اینهاست.

مدیرکل دفتر توسعه صادرات سازمان توسعه تجارت ایران اظهار کرد: استان کرمان در بخش کشاورزی محصولات استراتژیک از جمله پسته، خرما و گیاهان دارویی دارد و سهم خوبی در تولید و صادرات کشور را به خود اختصاص داده است. وی افزود: در حال حاضر سهم استان کرمان در صادرات پسته ۶۵ درصد صادرات کشور است و باید روی محصولات جدید در سال های آینده کار، تولید و صادر کند.

بازاری تصریح کرد: باید در استان کرمان بستر صادرات گیاهان دارویی مهیا شود و به دلیل تنوع بسیار خوبی که در این زمینه وجود دارد، وضعیت تولید و تنوع گیاهان دارویی در استان خوب است.

وی افزود: صنایع مصرف کننده از مواد خام گیاهان دارویی با ارزش افزوده بالا در دنیا در حوزه دارو و لوازم آرایشی و بهداشتی وجود دارند.بازاری گفت: مشکل کشور ما در این بحث، فعال شدن سرمایه گذاری و در فناوری ها در این زمینه ضعیف هستیم.

وی بیان کرد: نگاه ما در صادرات گیاهان دارویی به هند با این جهت گیری است که این کشور را برای جذب تکنولوژی در فرآوری گیاهان دارویی است و هند کشور با ظرفیتی در این حوزه است. مدیرکل دفتر توسعه صادرات سازمان توسعه تجارت ایران اظهار کرد: هندوستان در صنایع غذایی، آرایشی و بهداشتی که مواد اولیه آن گیاهان دارویی است، حرف اول را می زند. وی با اشاره به ارتباطات خوب و مذاکرات برای ورود به بازار هند از ابتدای امسال، افزود: سعی بر این است یکسری تکنولوژی در زمینه فرآوری گیاهان دارویی به ایران بیاوریم و کسانی که علاقمند باشند در فرآوری گیاهان دارویی همکاری مشترک با هندوستان و سایر کشورها داشته باشند، می توانند اقدام نمایند.

بازاری با بیان اینکه صادرات مواد خام زیبنده کشور ما نیست، گفت: ما در ایران سرمایه انسانی داریم و دولت باید برای سرمایه مادی کمک کند و خام فروشی در حوزه گیاهان دارویی یک مصیبت بزرگ برای بعضی مناطق ما به ویژه استان کرمان است.

کرمان بارانداز ریلی شود

وی بیان کرد: می‌توانیم ارزش افزوده خوبی در این حوزه ایجاد کرده و بخشی از سرمایه گذاری‌های ما در مراحل بعدی در استان کرمان باید در بخش گیاهان دارویی باشد.

بازاری اظهار کرد: استان کرمان در صنعت و معدن مزیت‌های زیادی دارد و کرمان دریاچه منابع معدنی کشور است، نگاه جدی در دولت جدید در بحث ارزش افزوده معادن و به ویژه در سنگ آهن است و در حال کارشناسی هستیم تا با برنامه مدون و منطقی بتوانیم حرکت کنیم و صنایع فرآوری بخش معدن در استان جایگاه بسیار بالایی دارد. وی افزود: هندوستان در سال ۸۹ بازار هفتم استان کرمان، در سال ۹۰ بازار چهارم و در سال گذشته بازار دوم این استان بوده و انگیزده داریم برای بازار هند برنامه‌های جدی تری داشته باشیم.

مدیرکل دفتر توسعه صادرات سازمان توسعه تجارت ایران گفت: شهرستان سیرجان می‌تواند بارانداز ریلی کشور باشد و استان کرمان باید این بخش حداکثر استفاده را می‌کرد اما دولت در این زمینه کمتر کار کرده و نگاه جدی به توسعه، آماده سازی فضا و کاهش هزینه ها نداشته است.

وی تاکید کرد: تا زمانی که بخش خصوصی وارد منطقه سیرجان و به دست گرفتن مدیریت منطقه نشود، بارانداز ریلی صورت نمی گیرد و استان کرمان باید به زیرساخت ها و به ویژه در سرمایه گذاری توجه کند.

کنسرسیوم‌های بانکی راه اندازی کنیم

بازاری گفت: کمیته بازرگانی استان و توسعه صادرات استان باید به تامین مالی صادرات توجه کنند و باید در استان ها کنسرسیوم‌های بانکی راه اندازی کنیم که قدرت منابع و اثرگذاری آن در حوزه صادرات بیشتر می شود. وی ادامه داد: در بانک توسعه صادرات کمبود منابع داریم، پیشنهاداتی به دولت داده ایم و نیازمند کمک استان ها هستیم و اتاق بازرگانی می تواند در این زمینه موثر باشد.

وی خاطرنشان کرد: اگر می خواهیم کار ویژه ای در استان کرمان به ویژه در معادن و کشاورزی انجام دهیم، لازم است از حضور خارجی هم استفاده کنیم.